

den optimale pleje. Vi har desværre set mange eksempler på, at det ikke er tilfældet, så jeg tror faktisk, at hvis man satte visse grænser for, hvad der skal foregå, når der sker en udlisicerings, kan man også få den optimale pleje.

Jeg forstår, at ministeren i dag er, som man plejer at sige, som beton, og det er der jo ikke noget at gøre ved. Men vi har jo før set, at ministeren og den nuværende regering har været imod udlisicerings, og senere hen, når tiden var modnet, kunne det alligevel lade sig gøre. Det er jo godt at vide i forhandlingerne, at selv om det bliver klart afvist i dag, kan vi prøve igen om nogle år, måske under en ny regering.

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Jeg ser frem til, at hr. Køpke Christensen gennemfremsetter det forslag, som blev fremsat af nogle andre borgerlige partier, og som vi netop har afsluttet behandlingen af, for så kan vi fortsætte konversationen under behandlingen i næste samling.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2342

4) Til justitsministeren af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Bad ministeren i sin henvendelse til Dyreetisk Råd alene om en dyreetisk vurdering af de rituelle slagtninger, eller indgik der også et ønske om en vurdering ud fra andre hensyn, f.eks. det religiøse aspekt?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til Dyreetisk Råds rapport.

Pia Kjærsgaard (DF):

Efter en uendelig række spørgsmål har jeg nu stillet et mundtligt spørgsmål til justitsministeren om denne sag om rituelle slagtninger.

Jeg vil godt bede ministeren svare på, om ikke Det Dyreetiske Råd i realiteten har overskredet det, rådet er sat til, og som er beskrevet i § 25 i dyreværnsloven:

»Justitsministeren nedsætter et råd, der ud fra en etisk vurdering skal følge udviklingen inden for dyreværn. Rådet kan afgive udtalelser om spørgsmål inden for dyreværn. Rådet skal endvidere på ministerens begæring afgive udtalelse

om særlige spørgsmål vedrørende lovgivningen om dyreværn.«

Sådan står der, og jeg synes, Det Dyreetiske Råd i den grad har fortolket loven forkert og er kommet med udtalelser om noget, som Det Dyreetiske Råd slet ikke burde blande sig i, nemlig hensynet til religiøse mindretal.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg kan oplyse, at Justitsministeriet den 20. november 1996 skrev følgende til Det Dyreetiske Råd:

»Under henvisning til vedlagte kopier af beslutningsforslag B 54 og B 56 skal Justitsministeriet anmode om en udtalelse vedrørende rituelle slagtninger efter omstændighederne snarest muligt.«

Det Dyreetiske Råd fik også tilsendt lovforslag nr. L 93 straks efter, at Fremskridtspartiet havde fremsat det.

Herudover har Justitsministeriet ikke over for Det Dyreetiske Råd, der er et selvstændigt, rådgivende organ under Justitsministeriet, fremsat andre anmodninger eller bedt om, at særlige aspekter måtte blive inddraget i forbindelse med rådets overvejelser vedrørende rituelle slagtninger. Jeg har på det grundlag ikke noget at kritisere Det Dyreetiske Råd for.

Pia Kjærsgaard (DF):

Så bliver jeg nødt til at sige i den forbindelse, at Dansk Folkeparti fremsatte den 1. november 1996 beslutningsforslag nr. B 54 om forbud mod rituelle slagtninger uden bedøvelse, og på baggrund af de to nævnte forslag kom en rapport fra Det Dyreetiske Råd, hvor rådet skriver på side 9:

»Rituel slagtning uden bedøvelse på kvæg, som den praktiseres i dag, er ikke etisk acceptabel . . .«

Punktum burde der så have stået, og ikke spor mere.

Men så kommer rådet med alle mulige løsninger, og rådet skriver, at det er Dyreetisk Råds opfattelse, at hensynet til respekten for muslimer og jøders religiøse overbevisning er tilstrækkelig tungtvejende til, at man ikke uden videre kan afvise rituelle slagtninger uden bedøvelse. Det kan man jo slet ikke misforstå.

Jeg vil sige, at her tager Det Dyreetiske Råd ikke hensyn til dyrevelfærd. Rådet skriver helt klart, at det ikke er etisk acceptabelt, men alligevel kommer Det Dyreetiske Råd med et påbud – sådan vil jeg opfatte det, og sådan har ministe-